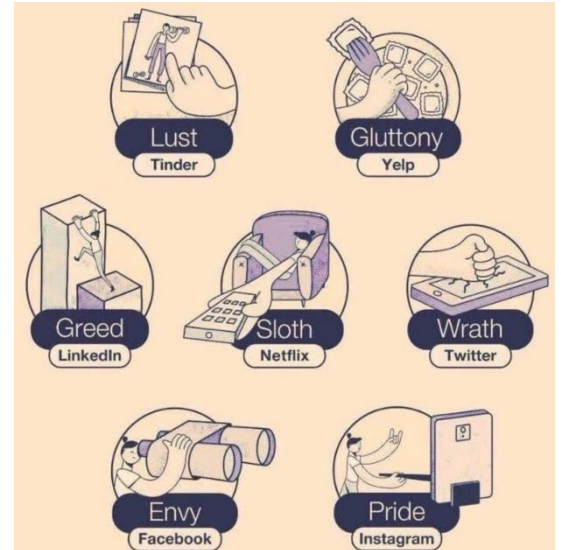

De zeven hoofdzonden (2) Lusteloosheid

Filippenzen 4,4-9

1. Het kan me niets meer schelen! I - don't - care. Ken je die gedachten of houding? Soms moet ik nog dingen doen die normaal gesproken op al mijn aandacht en mijn passie kunnen rekenen, maar is de fut er gewoonweg helemaal uit. Op een plaatje zag ik dat Netflix symbool staat voor lusteloosheid; dat herken ik wel. Het is op zulke momenten verleidelijk om er de brui aan te geven en bijv. een serie aan te zetten.

In de serie **zeven hoofdzonden** is de tweede zonde die wij behandelen **lusteloosheid**. De hoofdzonden zijn een lijst van zeven slechte, destructieve gewoonten van mensen. Lang geleden opgesteld, maar nog steeds herkenbaar. Iemand zei: “de menselijke neiging om dingen te verkloten.” Iets netter geformuleerd: in elke zonde schuilt iets goeds. Zonde maakt dat goede kapot, zonde verstoort de goede bedoelingen van God. Het verstoort relatie tussen God en mensen en mensen onderling. De preek over **hebzucht** kun je terugluisteren en lezen op de stadshartkerk.nl. Weet je het nog? Hebzucht is het verlangen om meer te hebben, ongeacht het effect op andere mensen, dieren en de wereld/natuur. Het tegengif is niet dan maar in armoede/als sloeber leven, maar ‘vrijgevig’ zijn. Vandaag dus lusteloosheid.

2. Wat is het precies? **Lusteloosheid** heeft iets van onverschilligheid en verveling. Wat kan het je nog schelen? Nou weinig; er is niets wat goed is en ook niets wat slecht is. Dingen glijden van je af. Nieuws of verhalen van anderen die niet meer echt binnenkomen, het doe je niets. Lusteloosheid is méér dan luiheid, zulke dagen hebben we allemaal; dat je lui bent. De zonde van lusteloosheid moeten we ook niet verwarren met depressie; wanneer je wanhoopt, wanneer je *moet* opgeven. Depressie is een ziekte die mensen overkomt. Daar kies je niet voor. Depressie is

geen vrije keuze en daarom ook geen daad van ongehoorzaamheid richting God of anderen. Lusteloosheid is het leven zonder passie; leven zonder iets of iemand – groter dan jezelf – om jezelf aan te geven. Schouderophalend, verveeld en wanhopig tegelijk. Niets om m'n bed voor uit te komen. Je zou denken met alle keuzemogelijkheden die we hebben in onze tijd, dat we lusteloosheid wel uitgebannen zouden hebben. Verre van. Oneindig veel entertainment en informatie; en toch raken we verveeld. Netflix en Youtube kun je niet uitkijken; er is altijd weer meer/weer wat nieuws. Wij lijken soms wel op een verveeld kind tussen bergen speelgoed. En nog zegt dat kind: ik weet niet wat ik moet doen. Ik heb nergens zin in. Lusteloosheid. Krachtig samengevat als volgt:

'Lusteloosheid is de zonde die nergens in gelooft, die nergens om geeft, die niets wilt weten, die nergens meer aan raakt, nergens van geniet, nergens van houdt, niets haat, nergens doel of betekenis in vindt, nergens voor leeft en alleen blijft leven omdat het nergens voor zou willen sterven.' – **Dorothy Sayers**

Heeft de zonde van lusteloosheid grip op jou? Het begint klein; het kan me niet meer schelen! Maar ben je gaandeweg de passie voor het leven verloren? Is de lach én traan ver weg? Dat kan een teken zijn dat lusteloosheid vat op je heeft. Het is een tekort aan passie om ondersteboven te zijn van armoede, het daklozenprobleem, mensenhandel of hongersnood. Je kunt je niet meer verwonderen over prachtige groene heuvels of een onverwachte daad van goedheid, de geboorte van een baby, een prachtig album van Coldplay of Mozart. Natuurlijk; smaken verschillen, maar wat raakt jou nog? Laat jij je raken? De gevolgen van lusteloosheid zijn groot:

'Hoewel we lusteloosheid op het eerste gezicht wellicht de meest onbeduidende van alle zonden vinden, kan ze in feite toch wel eens een van de ergste zijn, omdat ze wanhoop en duisternis brengt, de goedheid ontkent van wat God heeft geschapen en uitloopt op een naargeestige traagheid.' – **Graham Tomlin**

Dat moeten we maar eens wat verder uitwerken. Lusteloosheid begint met het verliezen van onze honger naar God. Het is de christelijke overtuiging dat God goed is. Wanneer God uit zicht raakt in ons leven, dan kan ook stuk bij beetje het goede uit zicht raken. God is vol van passie; en dat zien we in Jezus' leven. Wat een intens leven, vol goedheid, vreugde en pijn. Iedereen die bij hem in de buurt kwam, deed ertoe. Jezus weerhoudt een bozige menigte ervan een prostituee te stenen; hij raakt een besmettelijke melaatse zelf aan, hij kalmeert de storm met een woord. Wat een passie, wat een liefde voor het leven! Is Jezus ons verlangen? Dan gaan we meer op hem lijken. Wat blijft er over als Jezus weg is uit ons leven? Dan blijft de mens over, ik, wat ik voel,

wat ik wil. Ik moet me ontplooiën, ik heb recht op geluk. We komen te leven in de bubbel van onze voorkeuren en interesses. Maar we verliezen daarmee God en anderen uit het oog. Lusteloosheid ligt dan op de loer. Want als mijn behoeften het centrum van het bestaan zijn, waar je leef je dan voor? Voor wie leef je dan?

3. Wat is **tegengif** voor lusteloosheid? Wat als we daar los van komen? Stel je voor, wat een impact, wat een geluid zou er uitgaan van een Stadshartkerk vol van gepassioneerde mensen? Wat zouden mensen op je werk/in je buurt/thuis merken van de gepassioneerde jij?
 - a. *Paulus raad ons aan om ons te richten op wat goed/deugdzaam is; [vers 8]* Lusteloosheid ontkent het goede van Gods schepping, de zin en het doel, passie herstelt het. Paulus zegt ‘schenk aandacht’ aan het goede; dat is wat zuinigjes vertaald. Hij zegt letterlijk; voed je gedachten. Paulus bedoelt dat je er voortdurend, actief aan denkt. Wat je aandacht geeft groeit! Waar vul jij je hoofd en hart mee? Wat zijn de filmpjes die je kijkt? De dingen waar je over fantaseert? Waar je tussen de bedrijven door mee bezig bent? Als we onszelf voeden met oppervlakkige, kitscherige zaken zonder inhoud leidt dat tot verveling; een gebrek aan interesse. Slechte films/series, voyeuristische reality TV, pornografie, oppervlakkige mensen; ze voldoen nooit lang. Ze zijn als een goedkope hamburger; het ziet er misschien goed uit, smaakt ok, maar het geeft een wrange nasmaak en ligt zwaar op de maag. Nee, vul jij je gedachten met het goede; met schoonheid, recht en liefde. Lusteloosheid maakt dan plaats voor passie voor het leven. Zoek naar dingen die diepgang en waarde hebben. Die inspireren. Laten we leren vertragen ipv altijd door te blijven rennen, en oefenen in aandacht en ons te laten raken door wat we tegenkomen.
 - b. *Doe goed (vers 9)* Dit volgt op vers 8. Blijf niet hangen in idealen of mooie ideeën. Doe het goede, doe wat waar, liefdevol, edel, zuiver en recht is. Geef er handen en voeten aan. Dat is een krachtige tegengif tegen lusteloosheid en verveling. Doe alles wat ik je geleerd hebt zegt Paulus. Zijn diepste motivatie is dat je daarmee doet wat Jezus deed. Dat je hem volgt en dat je leven God verheerlijkt. Dat is je bestemming als gelovige; dat is de zin/doel. De oplossing voor lusteloosheid is niet goed doen in de zin van heel hard werken, een workaholic-bestaan! Verschillende auteurs wijzen erop dat lusteloosheid juist vaak bij drukte naar boven komt. Als je als een gek rondrent, lijkt het alsof je heel gepassioneerd bezig bent, maar grote kans dat het alleen maar om jou gaat. Je probeert overal te zijn voor iedereen, maar je hebt geen tijd om te luisteren, te bidden, geen tijd om de persoon te worden die al die dingen doet. Doe goed in het ritme van genade, vanuit wie je bent, wie je mag worden. Vanuit rust en vrede ipv stress en ontevredenheid.

c. *Vind vreugde in (de komst van) Jezus (vers 4)* De tijd van Advent is een tijd waarin we nadenken over verlangen. In de kerk wordt dat dan ingevuld als het verlangen naar de komst van een Redder. Zoals Israel verlangde naar de komst van de Messias. Wat is jouw grootste verlangen? Verlang jij naar God? Verlang jij naar meer van Jezus in je leven? Waarvan wil/moet jij gered worden? Zit je misschien wel meer vast in lusteloosheid dan je denkt? Ben je de passie en liefde voor het leven verloren? Kan het je niet meer schelen? Advent is een periode waarin de hoop op vernieuwing flink opgepookt wordt. Advent betekent 'komst' en er komt iemand aan die het alles kon schelen. Passie komt van 'lijden'. En de langverwachte Messias is vol van die passie; hij zal zijn leven op het spel gaan zetten om mensen in vuur en vlam te zetten voor God/medemens. Degene die komt is het Licht zelf die de duisternis uitbant. Degene die komt is de Hoop die wanhoop verdrijft. Er zal grote vreugde zijn. Maar zover is het nog niet, deze adventsweken zijn niet alvast een soort Kerst-light of stiekem 30 dagen Kerst. Het is een tijd van verlangen, van uitzien naar .. van klaarmaken om Jezus te ontvangen, opnieuw of voor het eerst binnen te laten in je leven. Het aandacht besteden aan de donkere hoeken van ons hart; daar waar we Jezus' licht zo hard nodig hebben. Jezus komt je te verlossen van lusteloosheid. Het is dan wel nog geen Kerst, maar ik kan je wel vast beloven: Maak je klaar, houd je vast, want in hem vind je ware vreugde, ware vrede. Hij vervult je diepste verlangens, hij geef je leven doel en zin. Door hem en voor hem ontstaat er passie voor het leven. Een leven tot eer en glorie van God.